

חובין, ונחתי זכרון תחותיהו, ואלין סלקין זכרון, ונחתיין חובין תחותיהו. ומשפילין לון בכמה קרבין. דאינון מארי תריסין, במלחמתה של תורה, עד דישתמע קרבא לטורין רברבין, דאינון אברהם יצחק ויעקב, הדא הוא דכתיב, (מיכה ו) שמעו הרים את ריב יי. ריב דצלותא. ריב דאורייתא. והאי קרבא דצלותא דערבית, עד עלות השחר. דרבן גמליאל אוקמה, עד עלות השחר. דתפלת ערבית זמנה כל הלילה, אלא דחכמים עבדו גדר עד חצות.

ובגין דא ויאבק איש עמו עד עלות השחר, מאן שחר. צלותא דערבית. דשיעורה עד בקר דאברהם, דאיהי ארבע שעות (בראשית כב) וישכם אברהם בבקר. בריש שעתי קדמאה, בסוף השחר, (דאיהו) נצח יעקב, דתמן (תהלים כב) למנצח על אילת השחר, לנטלא נוקמא מסמאל, דנגע בירף שמאלא דיעקב, דאיהו הוד, דביה אתמר (איכה א) נתנני שממה כל היום דוה, הוד, מסטרא דהוד, אלף חמישאה, אשתארת בי מקדשא תרבה ויבשה.

אמר רבי שמעון, דא הוד דילך רעיא מהימנא, דביה אנת חרב, מנבואה דילך משמאלא, ובגין דאנת (ישעיה סג) מוליך לימין משה, דאיהו נצח, רישא דשחרין, (משלי ה) אילת אהבים, פתח דוד למנצח על אילת השחר, דביה ייתי מארי נצחן קרבייא. ובגין דנצח והוד תרין שחרין, אוקמוה במתניתין מאימתי קורין את שמע בשחרין, ולא אמר בשחר. אלא בשחרין תרין.

ותרין משיחין יתערו לנגביהו, משיח בן דוד, ללקבל נצח, ואתקשר בבקר דאברהם, הדא הוא דכתיב, (תהלים טז) נעמות (דף רמ"ג ע"ב) בימינך נצח. הוד בגבורה, השחר, ונאמר (משלי ה) אילת אהבים, לכן פתח דוד ואמר למנצח על אילת השחר, שבו זבא בעל נוצח הקרב. ומשום שנצח והוד הם שני מיני שחר, בארו במשנה מאימתי קורין את שמע בשחרין, ולא אמר בשחר, אלא בשחרין - לשון רבים, שנים.

ושני משיחים יתעוררו לגביהם - משיח בן דוד כנגד הנצח, ונקשר בבקר של אברהם, זהו שכתוב (תהלים טז) נעמות בימינך נצח. הוד קשור בגבורה, שבו משיח בן אפרים אחוז. אתה

ומשום זה נאמר ויאבק איש עמו עד עלות השחר. מהו השחר? תפלת ערבית, ששעורה עד בקר של אברהם, שהוא ארבע שעות. (בראשית כב) וישכם אברהם בבקר. בתחלת שעה ראשונה בסוף השחר, (שהוא) נצח יעקב, ששם (תהלים כב) למנצח על אילת השחר, לקחת נקמה מסמאל, שנגע בירף שמאל של יעקב, שהוא הוד, שבו נאמר (איכה א) נתנני שממה כל היום דוה, הוד, מצד ההוד, אלף חמשי, נשאר בית המקדש חרב ויבש.

אמר רבי שמעון, זה הוד שלך, רועה נאמן, שבו אתה חרב מנבואתך משמאל, ומשום שאתה (ישעיה סג) מוליך לימין משה, שהוא נצח, ראש של

השחר, ונאמר (משלי ה) אילת אהבים, לכן פתח דוד ואמר למנצח על אילת השחר, שבו זבא בעל נוצח הקרב. ומשום שנצח והוד הם שני מיני שחר, בארו במשנה מאימתי קורין את שמע בשחרין, ולא אמר בשחר, אלא בשחרין - לשון רבים, שנים.

ושני משיחים יתעוררו לגביהם - משיח בן דוד כנגד הנצח, ונקשר בבקר של אברהם, זהו שכתוב (תהלים טז) נעמות בימינך נצח. הוד קשור בגבורה, שבו משיח בן אפרים אחוז. אתה

והוא נצח יעקב, ששם (תהלים כב) למנצח על אילת השחר, לנטלא נוקמא מסמאל, דנגע בירף שמאלא דיעקב, דאיהו הוד, דביה אתמר (איכה א) נתנני שממה כל היום דוה, הוד, מסטרא דהוד, אלף חמישאה, אשתארת בי מקדשא תרבה ויבשה.

אמר רבי שמעון, דא הוד דילך רעיא מהימנא, דביה אנת חרב, מנבואה דילך משמאלא, ובגין דאנת (ישעיה סג) מוליך לימין משה, דאיהו נצח, רישא דשחרין, (משלי ה) אילת אהבים, פתח דוד למנצח על אילת השחר, דביה ייתי מארי נצחן קרבייא. ובגין דנצח והוד תרין שחרין, אוקמוה במתניתין מאימתי קורין את שמע בשחרין, ולא אמר בשחר. אלא בשחרין תרין.

ותרין משיחין יתערו לנגביהו, משיח בן דוד, ללקבל נצח, ואתקשר בבקר דאברהם, הדא הוא דכתיב, (תהלים טז) נעמות (דף רמ"ג ע"ב) בימינך נצח. הוד בגבורה,

השחר, ונאמר (משלי ה) אילת אהבים, לכן פתח דוד ואמר למנצח על אילת השחר, שבו זבא בעל נוצח הקרב. ומשום שנצח והוד הם שני מיני שחר, בארו במשנה מאימתי קורין את שמע בשחרין, ולא אמר בשחר, אלא בשחרין - לשון רבים, שנים.

ושני משיחים יתעוררו לגביהם - משיח בן דוד כנגד הנצח, ונקשר בבקר של אברהם, זהו שכתוב (תהלים טז) נעמות בימינך נצח. הוד קשור בגבורה, שבו משיח בן אפרים אחוז. אתה

באמצע, שמדרגה שלך תפארת, שנקשר בך העמוד האמצעי. ויסוד חי העולמים במדרגה שלך. וחכמה בזמן, כנאמר הרוצה להחכים - ידרים. ובינה לשמאל, הרוצה להעשיר - יצפין.

היא הקשת אצלה, וזהו לבוש השכינה, לבוש הצדיק, שנקרא ברית הקשת. והיא אות שבת, ואות יום טוב, ואות תפלין, ואות ברית מילה. ואמר הקדוש ברוך הוא, מי שאינו רשום באות זו, לא יכנס במראה זו בחדר זה. וזהו מטה, שהעמוד האמצעי מטה בו כלפי חסד לצדיקים גמורים לתת להם זכיות בשמונה עשרה ברכות התפלה. ומטה כלפי חובה לרשעים, לדון אותם בגבורה לדין כפי מעשיהם. ובעמוד האמצעי מאריך על הבינוניים. וזוהי אות ש'.

שרשה גוני הקשת - אות ברית הקשת, בת יחידה, שבת המלכה. ויש לה שש מדרגות תחת שלטונה, שהם ששת ימי המעשה שכלולים במטטרון, ועליהם נאמר, (שמות כג) ששת ימים תעשה מעשיך. אבל בת יחידה היא שבת לה, העושה בה מלאכה יומת.

יהנה נקרא בצרוף אות ה' אחרונה, ומצד זה יה' לימן, שהיא ה' שלמות שלו. וכך לכל צד משה צדדים: יהו, הוי, ויה, יוה, היו, והי שהם שמונה עשרה אותיות שפלולות בצדיק חי העולמים. והיא רביעית ההין בכל צד.

והיא אות ה"א, מצד של שם המפרש, יו"ד ה"א וא"ו. יו"ד בחסד, ה"א בגבורה, וא"ו בתפארת. כששולט ה"ט"ל הזה, אסרו חכמים ארבעים מלאכות חסר אחת. ואתקריאו אבות מלאכות, על שם דאינון לקבל אבהן, דשליט עליהו ט"ל, דאיהו ארבעים חסר אחת.

דביה משיח בן אפרים אהיד. אנת באמצעיתא, דדרגא דילך תפארת, דאתקשר בך עמודא דאמצעיתא. ויסוד חי עלמין בדרגא דילך. וחכמה בזמן, הרוצה להחכים ידרים. ובינה לשמאלא, הרוצה להעשיר יצפין.

איהי הקשת גבה, והאי איהו לבושא דשכינתא. לבושא דצדיק, דאתקרי ברית הקשת. ואיהו אות שבת, ואות יום טוב, ואות תפלין, ואות ברית מילה. ואמר קדשא בריך הוא, מאן דלאו איהו רשים בהאי אות, לא ייעול במראה דא, בחדר דא. והאי איהו מטה, דעמודא דאמצעיתא מטה ביה כלפי חסד לצדיקים גמורים, למיחב לון זכוון, בשמנה עשר ברכאן דצלותא. ומטה כלפי חובה לרשיעייא, למידן לון בגבורה לדינא, כפום עובדיהון. ובעמודא דאמצעיתא מאריך על בינוניים. והאי איהו ש'.

תלת גוונין דקשת, אות ברית הקשת, בת יחידה, שבת מלכתא. ואית לה שית דרגין, תחת שולטנותא, דאינון ששת ימי המעשה, דכלילן במטטרון. דעליהו אתמר, (שמות כג) ששת ימים תעשה מעשיך. אבל בת יחידה, שבת ליהוה, העושה בה מלאכה יומת.

יהוה אתקרי באות ה'. ומסטררא דא, יה"ו לימנא. דאיהו ה' שלימו דיליה. והכי לכל סטרא בשית סטרין, יהו, הוי, ויה, יוה, היו, והי. אינון שמנה עשר אתוון, דכלילן בצדיק חי עלמין. ואיהי רביעית ההין בכל סטרא. ואיהו ה"א, מסטררא דשמא מפרש, יו"ד ה"א וא"ו. יו"ד בחסד, ה"א בגבורה, וא"ו בתפארת. כד שלטא האי ט"ל, אסרו חכמים ארבעים מלאכות חסר אחת. ואתקריאו אבות מלאכות, על שם דאינון לקבל אבהן, דשליט עליהו ט"ל, דאיהו ארבעים חסר אחת.

והיא אות ה"א, מצד של שם המפרש, יו"ד ה"א וא"ו. יו"ד בחסד, ה"א בגבורה, וא"ו בתפארת. כששולט ה"ט"ל הזה, אסרו חכמים ארבעים מלאכות חסר אחת. ונקראות אבות מלאכות, על שם שהם כנגד אבות ששולט עליהם ט"ל, שהוא ארבעים חסר אחת.